

РЕШЕНИЕ

№ 6508

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Славина Влагова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **7458** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с
чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ИТ С. –В. Я.”гр.С. срещу Решение от
05.06.2012 година, постановено по н.а.х.д.№4383/2012 година по описа на СРС,101
състав,потвърждаващо Наказателно постановление №12730-0185530/ 24.01.2012
година, издадено от Заместник Директор ТД на НАП- [населено място],с което
последният на основание чл.185,ал.2 от ЗДДС,наложил на ЕТ”С.- В. Я. [населено
място] имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение на
чл.33,ал.2 от Наредба №Н-18/13.12.2006 година на Министъра на финансите.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното
съдебно решение. Твърди се, че СРС неправилно е изградил фактическата обстановка,
като е кредитирал само и единствено показанията на един от свидетелите, а не е
кредитирал показанията на другия свидетел, които са противоречиви и на дадените от
актосъставителя,както и че следвало да бъде призована другата сервитюрка и
другият проверяващ, за да се изясни фактическата обстановка. Сочи се още ,че СРС не

е обсъдил липсата на посочване ,както в АУАН, така и в НП на нарушените разпоредби,което е съществено процесуално нарушение, като наред с това не е конкретизирана коя от всички хипотези на чл.185,ал.2 от ЗДДС е нарушена. Твърди се още,че наказанието е явно несправедливо, предвид установената наличност, която е твърде малка, като са налице и основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново ,с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание,касаторът-ЕТ- С.- В. Я.”гр.С.,редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат С., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заведените основания.

Ответникът по касация- ТД на НАП-С.- град,редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Е., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП-прокурор Балев,изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна,Съображенията за това са следните:

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на съдебното гласни, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението ,визирано в разпоредбата на чл.33,ал.2 от Наредба №Н-18 на Министъра на Финансите за регистриране и отчитане на продажбите.В чл.33,ал.1 от Наредбата е посочено ,че извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. В алинея втора на същия текст е доуточнено, че за фискалните устройства, които не притежават операциите по ал. 1, в книгата за дневните финансови отчети се отбелязва всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) в момента на извършването ѝ с точност до минута, като на дата 12.12.2011 година при извършена проверка в обект, стопанисван от касатора, находящ се в [населено място] – Снек бар” Б. клуб”,на пл. Б., НДК, при фактическа засечка на касовата наличност е установена сума в размер на 302.90 лева, а съгласно дневния финансов отчет разчетената касова наличност от инсталираното в обекта фискално устройство в момента на проверката е в размер на 11.72 лева, което представлява извеждане на пари от касата, неотразено в книгата за дневните финансови отчети на фискалното устройство в обекта.

Напълно неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора ,че нито в акта, нито в наказателното постановление е посочена конкретната разпоредба, която е нарушена,защото на първо място, това твърдение е голословно, а на второ, видно от АУАН и от самото наказателно постановление, че е посочена конкретната разпоредба ,която е нарушена именно – чл.33,ал.2 от Наредбата. Напълно неоснователно е твърдението на адвокат С., че СРС е постановил решението си при

неизяснена фактическа обстановка, в посока неразпитване на другия участник в проверката и другата сервитюрка, защото от една страна в хода на първоинстанционното производство/ в жалбата си/, касаторът е поискал да бъде разпитан само един свидетел- единият сервитюр, този свидетел е допуснат от страна на съда, разпитан е, адвокат С. е заявил ,че няма повече доказателствени искания. От друга страна, СРС е събрал достатъчно относими и необходими доказателства, както писмени, така и гласни и е обсъдил защо кредитира едни, а други не. На следващо място и на по- силно основание- касаторът цели чрез собственото си бездействие в посока липса на активност за събиране на доказателства, да обуслови несъществуващи нарушения на съдопроизводствените правила от страна на СРС, което е недопустимо ,още повече ,че никой не може да черпи права от собственото си неправомерно поведение. На следващо място, в решението си СРС е отговорил на всеки един довод, наведен в жалбата, като пред настоящата инстанция дори адвокатът не си е направил труда да подаде жалба с друго съдържание, а само е копирали жалбата пред СРС. След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е ангажирал административно-наказателната отговорност на касатора и е наложил санкция в предвидения по чл.185,ал.2 от ЗДДС размер- имуществена санкция в размер на 500 лева/ предвид обстоятелството, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи. Така определената санкция е справедлива и съответна и ще допринесе за постигане целите на наказанието, взирани в чл.12 от ЗАНН. Неоснователен е доводът на адвокат С., че извършеното нарушение е маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН , предполагащо отмяна на наказателното постановление,защото характерът на засегнатите обществени отношения и неизпълнение на законово въздигнато задължение от страна на касатора, не може и няма как да бъде подведено под нормата на чл.28 от ЗАНН. Нарушението е формално и законът не поставя изискване да са настъпили вредни последици от нарушението. Наред с това, наказанието не е и явно несправедливо и съответства на извършеното нарушение. Що се касае до останалите наведени доводи от страна на адвокат С., че в наказателното постановление не е посочено кое точно изречение е нарушено от разпоредбата на чл.185,ал.2 от ЗДДС, то настоящият съдебен състав намира ,че същото е абсолютно неоснователно, защото в разпоредбата на чл.185,ал.2 са визирани отделни случаи на извършаване на нарушение ,като тук и в конкретния случай е безспорно, че касаторът е нарушил реда за отчитане във връзка с фискалното устройство.. Изложените от СРС мотиви в тази насока се споделят от настоящата съдебна инстанция. Като е достигнал до този правен извод, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба- отхвърлена като неоснователна. Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 05.06.2012 година, постановено по н.а.х.д.№4383/2011 година по описа на СРС,101 състав, Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.